

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

«УЗГОДЖЕНО»

Гарант освітньо-професійної програми
«Медицина»

_____ І.М.Скрипник

“ _____ ” _____ 20__ року

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова вченої ради міжнародного
факультету

_____ Л.В.Буря

Протокол від “ _____ ” _____ 20__ року №__

ПІДГОТОВКА ОФІЦЕРІВ ЗАПАСУ

нормативна дисципліна

СИЛАБУС

рівень вищої освіти
галузь знань
спеціальність

другий (магістерський) рівень вищої освіти
22 «Охорона здоров'я»
222 «Медицина»

кваліфікація освітня

магістр медицини

кваліфікація професійна

лікар

освітньо-професійна програма
форма навчання
курс та семестр вивчення навчальної
дисципліни

«Медицина»
денна
5 курс, 9 семестр

МОДУЛЬ 3. ВІЙСЬКОВА ЕПІДЕМІОЛОГІЯ

«УХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри
інфекційних хвороб з епідеміологією

Зав. кафедри _____ Т.І.Коваль
(ініціали, прізвище)

Протокол від “ _____ ” _____ 20__ року №__

Полтава

2024

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	д.мед.н., доц. Коваль Т.І., к.мед.н., доц. Боднар В.А., к.мед.н., доц. Котелевська Т.М., к.мед.н., доц. Полторапавлов В.А., к.мед.н., доц. Сизова Л.М., к.мед.н., ас. Лимаренко Н.П., ас. Здор О.І.
Профайл викладача (викладачів)	https://www.umsa.edu.ua/fakultets/foreign-students/kafedry/infek-hv/workers
Контактний телефон	+38 0532 50 27 01
E-mail:	bodnar.vadym@gmail.com
Сторінка кафедри на сайті УМСА	https://www.umsa.edu.ua/fakultets/foreign-students/kafedry/infek-hv

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчального модуля 3. Військова епідеміологія

Кількість кредитів / годин – 1 кредита/30 год, із них:

Лекції (год.) – 4

Практичні (семінари) (год.) – 10

Самостійна робота (год). – 16

Вид контролю – ПМК

Політика навчальної дисципліни

Політика навчальної дисципліни визначається системою вимог, які викладач пред'являє до студента при вивченні дисципліни та ґрунтується на засадах академічної доброчесності. При вивченні дисципліни особлива увага приділяється відвідуванню занять (на кафедрі неприпустимі пропуски та запізнення); формі проведення занять (викладачами заохочується активна участь студента під час заняття, робота в фокус-групах, «мозковий штурм»; активна дискусія; під час заняття бажане відключення засобів зв'язку, дзвінки яких можуть відволікати учасників освітнього процесу).

Політика навчальної дисципліни вибудовується з урахуванням норм законодавства України щодо академічної доброчесності, Статуту, Положень ПДМУ та інших нормативних документів.

При організації освітнього процесу в ПДМУ викладачі і студенти діють відповідно до:

Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті (<https://www.umsa.edu.ua/n-process/departmentnpr/normativni-dokumenti>)

Положення про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету (<https://www.umsa.edu.ua/n-process/departmentnpr/normativni-dokumenti>)

Правил внутрішнього розпорядку для студентів Полтавського державного медичного університету (<https://www.umsa.edu.ua/n-process/departmentnpr/normativni-dokumenti>)

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Модуль 3. Військова епідеміологія є частиною клінічної навчальної дисципліни «Підготовка офіцерів запасу», під час вивчення якого відбувається засвоєння студентами

базових теоретичних знань з питань діагностики, та профілактики інфекційних хвороб, засвоєння основних епідеміологічних понять, принципів імунопрофілактики, роботи в осередку інфекційного захворювання та попередження виникнення та поширення інфекцій, теоретичні знання з вивчення епідеміологічних особливостей розвитку епідемічного процесу інфекцій, актуальних для військ та змісту профілактичних і протиепідемічних заходів в мирний та воєнний час, які необхідні для виконання обов'язків у відповідності з призначенням і у випадках екстремальних ситуацій і катастроф, у мирний та воєнний час, а також в умовах проведення антитерористичної операції (АТО) / операції об'єднаних сил (ООС).

Засвоєння теоретичного матеріалу супроводжується набуттям відповідних інтегральних, загальних і фахових компетентностей.

Робоча програма навчальної дисципліни складається з 1 модулю «Військова епідеміологія»

Змістовий модуль 1. Загальні питання військової епідеміології. Організація та особливості профілактичних заходів, протибактеріологічного та протиепідемічного забезпечення Збройних сил України. Спеціальна епідеміологія в ЗС України.

Організація навчального процесу здійснюється за вимогами Європейської кредитно-трансферної системи.

Предметом вивчення модуля 3 «Військова епідеміологія» є теоретичні основи і практичні підходи до виявлення, діагностики та профілактики інфекційних хвороб та принципи боротьби з їх поширенням.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни (міждисциплінарні зв'язки)

Пререквізити - вивчення модуля 3 «Військова епідеміологія» базується на знаннях, отриманих студентами після вивчення наступних дисциплін:

- анатомія людини – знати структурну організацію організму людини, структурну організацію систем, що реалізують, забезпечують та регулюють життєдіяльність організму
- мікробіологія, вірусологія та імунологія – знати будову і властивості мікроорганізмів, правила забору матеріалу для специфічної діагностики та вміти застосовувати і інтерпретувати дані дослідження;
- фізіологія – знати параметри фізіологічної норми органів і систем людини, показники лабораторних та інструментальних обстежень в нормі (загальний аналіз крові тощо) та вміти оцінити ці дані;
- фармакологія – знати класифікацію та фармакологічну дію препаратів різних фармакологічних груп, їх побічні дії та вміти призначати стандартне лікування етіотропними та патогенетичними засобами;
- внутрішня медицина – знати основні етапи і методи клінічного обстеження та вміти зібрати анамнез, проводити клінічне обстеження хворого по органах і системам, виявляти клінічні ознаки патології, аналізувати отримані дані;
- патоморфологія, патофізіологія – знати основні патоморфологічні та патофізіологічні параметри основних патологічних процесів організму

Постреквізити – знання, отримані студентами після вивчення модуля 3 «Військова епідеміологія» знадобляться їм для вивчення наступних дисциплін:

- акушерство і гінекологія
- онкологія та радіаційна медицина
- педіатрія
- хірургія
- внутрішня медицина
- гігієна та екологія
- соціальна медицина, громадське здоров'я

Мета та завдання навчальної дисципліни:

Метою викладання модуля 3 «Військова епідеміологія» є вивчення основних клініко-лабораторних ознак інфекційних захворювань, причин і механізмів їх виникнення та поширення, підходів до методів їх профілактики та організації профілактичних заходів; вивчення епідеміологічних особливостей розвитку епідемічного процесу інфекцій, актуальних для військ та змісту профілактичних і протиепідемічних заходів в мирний та воєнний час, які необхідні для виконання обов'язків у відповідності з призначенням і у випадках екстремальних ситуацій і катастроф, у мирний та воєнний час, а також в умовах проведення антитерористичної операції (АТО) / операції об'єднаних сил (ООС).

Основними завданнями вивчення модуля 3 «Військова епідеміологія» є сформувати вміння виявляти основні клінічні симптоми, що притаманні різним інфекційним хворобам; ставити попередній діагноз інфекційних хвороб, сформувати вміння інтерпретувати причини виникнення і закономірності розвитку епідемічного процесу; оцінювати санітарно-епідеміологічний стан місць розташування військово-медичних підрозділів та медико-профілактичних установ, виходячи з загальних критеріїв оцінки санітарно-епідеміологічного стану військ та району їх розташування; вміння організовувати дотримання протиепідемічного режиму у військово-медичних підрозділах та установах Служби превентивної медицини; розробляти документи по плануванню та організації профілактичних і протиепідемічних заходів у військах в мирний та воєнний час, у також в умовах проведення АТО (ООС); проводити оцінку якості та ефективності профілактичних та протиепідемічних заходів; організовувати імунопрофілактику та екстрену профілактику; організовувати проведення дезінфекції, дезінсекції, дератизації та стерилізації медичного майна; проводити оцінку бактеріологічної обстановки в умовах застосування бактеріологічної зброї та в умовах проведення АТО (ООС).

Компетентності та результати навчання згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє дисципліна (інтегральна, загальні, спеціальні)

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати типові та складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я, або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень і/або здійснення інновацій і характеризується комплексністю та невизначеністю умов та вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
3. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
4. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
5. Здатність приймати обґрунтовані рішення; працювати в команді; навички міжособистісної взаємодії.
6. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово; здатність спілкуватись іноземною мовою.
7. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
8. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності

1. Навички опитування пацієнта.
2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань
5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань.
6. Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги.
7. Навички надання екстреної медичної допомоги
8. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів
9. Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.
10. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.
11. Здатність до визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду.
12. Здатність до ведення медичної документації.
13. Здатність до проведення епідеміологічних та медико- статистичних досліджень здоров'я населення; обробки державної, соціальної, економічної та медичної інформації;
14. Здатність до оцінювання впливу довкілля, соціально- економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.
15. Здатність до проведення аналізу діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я, проведення заходів щодо забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів.

Програмні результати навчання, формуванню яких сприяє вивчення модуля 3 «Військова епідеміологія»:

1. Навички опитування пацієнта. Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез хвороби, анамнез життя (у тому числі професійний анамнез), за умов закладу охорони здоров'я, його підрозділу або вдома у хворого, використовуючи результати співбесіди з пацієнтом, за стандартною схемою опитування хворого. За будь-яких обставин (в закладі охорони здоров'я, його підрозділі, вдома у пацієнта та ін.), використовуючи знання про людину, її органи та системи, за певними алгоритмами: - збирати інформацію про загальний стан пацієнта (свідомість, конституція) та зовнішній вигляд (огляд шкіри, підшкірного жирового шару, пальпація лімфатичних вузлів, щитовидної та грудних залоз); - оцінювати психомоторний та фізичний розвиток дитини; - обстежувати стан серцево-судинної системи (огляд і пальпація ділянки серця та поверхневих судин, визначення перекутаних меж серця та судин, аускультация серця та судин); - обстежувати стан органів дихання (огляд грудної клітки й верхніх дихальних шляхів, пальпація грудної клітки, перкусія та аускультация легені); - обстежувати стан органів черевної порожнини (огляд живота, пальпація та перкусія кишок, шлунку, печінки, селезінки, пальпація підшлункової залози, нирок, органів малого тазу, пальцеве дослідження прямої кишки); - обстежувати стан кістково-м'язового апарату (огляд та пальпація); - обстежувати стан нервової системи; - обстежувати стан сечостатевої системи; - оцінювати стан внутрішньоутробного розвитку плода за даними розрахунку маси плоду та аускультация його серцебиття.

2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.. Оцінювати інформацію щодо діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу, застосовуючи стандартну процедуру, використовуючи знання про людину, її органи й системи, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень (за списком 4).

3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

3.1. В умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу та серед прикріпленого населення:

- Вміти виділити та зафіксувати провідний клінічний симптом або синдром (за списком 1) шляхом прийняття обґрунтованого рішення, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані фізикального обстеження хворого, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

- Вміти встановити найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання (за списком 2) шляхом прийняття обґрунтованого рішення, за допомогою зіставлення зі

стандартами, використовуючи попередні дані анамнезу хворого та дані огляду хворого, на основі провідного клінічного симптому або синдрому, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

3.2. В умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу:

- Призначити лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого (за списком 4) шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі найбільш вірогідного або синдромного діагнозу, за стандартними схемами, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

- Здійснювати диференціальну діагностику захворювань (за списком 2) шляхом прийняття обґрунтованого рішення, за певним алгоритмом, використовуючи найбільш вірогідний або синдромний діагноз, дані лабораторного та інструментального обстеження хворого, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

- Встановити попередній клінічний діагноз (за списком 2) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та логічного аналізу, використовуючи найбільш вірогідний або синдромний діагноз, дані лабораторного та інструментального обстеження хворого, висновки диференціальної діагностики, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань. Визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2), в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації, у т.ч. в польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань. Визначати необхідне лікувальне харчування при лікуванні захворювання (за списком 2), в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації у т.ч., у польових умовах на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

6. Здатність до визначення принципів і характеру лікування захворювань. Визначати характер лікування (консервативне, оперативне) захворювання (за списком 2), в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації у т.ч. в польових умовах на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами. Визначати принципи лікування захворювання (за списком 2), в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації у т.ч. при, у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

7. Здатність до діагностування невідкладних станів. Встановити діагноз (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини, за будь-яких обставин (вдома, на вулиці, закладі охорони здоров'я, його підрозділі) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу, використовуючи стандартні методики фізикального обстеження та можливого анамнезу, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

8. Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги. Визначати тактику надання екстреної медичної допомоги, за будь-яких обставин, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі діагнозу невідкладного стану (за списком 3) в умовах обмеженого часу за допомогою стандартних схем.

9. Навички надання екстреної медичної допомоги. Надавати екстрену медичну допомогу, за будь-яких обставин, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі діагнозу невідкладного стану (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з визначеною тактикою, використовуючи стандартні схеми.

10. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів Організовувати проведення лікувально-евакуаційних заходів серед населення та військовослужбовців, в умовах надзвичайної ситуації, у т.ч. у польових умовах, під час розгорнутих етапів медичної евакуації, з урахуванням існуючої системи лікувально-евакуаційного забезпечення.

11. Навички виконання медичних маніпуляцій. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах закладу охорони здоров'я, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта, використовуючи знання про людину, її органи й системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та використовуючи стандартні методики.

12. Здатність до визначення тактики ведення фізіологічної вагітності, фізіологічних пологів та післяпологового періоду. Навички консультування з питань планування сім'ї та підбору методу контрацепції

12.1 В умовах лікувальної установи на підставі анамнестичних даних, загального огляду, бімануального, зовнішнього та внутрішнього акушерського обстеження вагітної і роділлі, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, з використанням стандартної процедури:

- оцінювати загальний стан вагітної, роділлі та породіллі;
- визначати строк вагітності;
- визначати передбачуваний термін пологів і масу плода; визначати й оцінювати розміри жіночого тазу;
- визначати й оцінювати топографію плода в матці;
- визначати тактику ведення вагітності;
- визначати й оцінювати стан плоду під час вагітності;
- визначати тактику ведення пологів;
- оцінювати загальний стан новонародженого;
- оцінювати стан посліду;
- визначати стан інволюції матки;
- призначати раціональне вигодовування вагітним, дітям першого року життя та із затримкою розвитку, недоношеним дітям;
- оцінювати стан лохий і лактації.

12.2. В умовах закладу охорони здоров'я на підставі анамнестичних даних, загального огляду та гінекологічного обстеження жінки, використовуючи знання про репродуктивні органи жінки, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття

обґрунтованого рішення, з використанням стандартної процедури:

- проводити оцінку пацієнтки та медичних критеріїв прийнятності методу контрацепції;
- визначати план обстеження пацієнтки перед вибором методу контрацепції;
- проводити консультування з питань планування сім'ї;
- проводити підбір сучасного методу контрацепції для різних категорій населення.

13. Здатність до проведення санітарно-гігієнічних і профілактичних заходів

Формувати, в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу на виробництві, використовуючи узагальнену процедуру оцінки стану здоров'я людини, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, серед закріпленого контингенту населення:

- диспансерні групи хворих;
- групи здорових людей, що підлягають диспансерному нагляду (новонароджені, діти, підлітки, вагітні, представники професій, що мають проходити обов'язковий диспансерний огляд).

13.1. Здійснювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу на підставі даних про стан здоров'я певних контингентів населення та про наявність впливу на нього навколишнього середовища, використовуючи існуючі методи, в межах первинної медико-санітарної допомоги населенню, щодо:

- організації раціонального харчування, водопостачання;
- режиму діяльності та відпочинку;
- формування сприятливого виробничого середовища;
- первинної профілактики захворювань і травм;
- вакцинопрофілактики;
- профілактики шкідливих звичок;
- профілактики небажаної вагітності;
- пропаганди здорового способу життя.

13.2. Здійснювати систему заходів первинної профілактики, на підставі даних про стан здоров'я населення, що обслуговується, та про наявність впливу на нього детермінант здоров'я, в умовах закладу охорони здоров'я та поза його межами, використовуючи існуючі методи, в межах первинної медико-санітарної допомоги населенню:

- санітарно-просвітницьких заходів щодо попередження виникнення інфекційних та неінфекційних захворювань, травм та пропаганди здорового способу життя;
- організації раціонального харчування, безпечних соціально-побутових умов, водопостачання;
- режиму діяльності та відпочинку.

13.3. Організовувати проведення серед закріпленого контингенту населення заходів вторинної та третинної профілактики, використовуючи узагальнену процедуру оцінки стану здоров'я людини (скринінг, профілактичний медичний огляд, звернення за медичною допомогою), знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, в умовах закладу охорони здоров'я, зокрема:

- формувати групи диспансерного нагляду;
- організовувати лікувально-оздоровчі заходи диференційовано в залежності від групи диспансеризації.

14. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб

14.1 Планувати заходи для запобігання розповсюдження інфекційних хвороб (за списком 2) в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу на підставі результатів епідеміологічного обстеження осередків інфекційних хвороб, епідеміологічного аналізу, використовуючи існуючі профілактичні та протиепідемічні методи.

14.2. Проводити в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу:

- виявлення і ранню діагностику інфекційних захворювань (за списком 2);
- первинні протиепідемічні заходи в осередку інфекційної хвороби.

14.3 Виявляти в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу, використовуючи статистичні та лабораторні методи групи ризику, території ризику, час ризику, фактори ризику та здійснювати епідеміологічний аналіз інфекційної захворюваності населення.

15. Здатність до визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду У закладі охорони здоров'я або вдома у хворого на підставі отриманих даних про стан здоров'я пацієнта, за допомогою стандартних схем, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення:

- визначати тактику обстеження та вторинної профілактики хворих, що підлягають диспансерному нагляду;
- визначати тактику обстеження та первинної профілактики здорових осіб, що підлягають диспансерному нагляду;
- розраховувати та призначати необхідні продукти харчування дітям першого року життя.

16. Здатність до проведення експертизи працездатності. Визначати наявність та ступінь обмежень життєдіяльності, виду, ступеня та тривалості непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини.

17. Здатність до ведення медичної документації За умов закладу охорони здоров'я, його підрозділу:

- готувати річний звіт про особисту виробничу діяльність, використовуючи офіційні облікові документи, за узагальненою формою;

- вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення (карту амбулаторного/стаціонарного хворого, історію хвороби, індивідуальну карту ведення вагітної, обмінну карту, історію пологів, санаторно-курортну карту, листок непрацездатності, документацію для МСЕК тощо), використовуючи стандартну технологію, на підставі нормативних документів.

18. Здатність до проведення епідеміологічних і медико-статистичних досліджень здоров'я населення; обробки державної, соціальної, економічної та медичної інформації

18.1 На території обслуговування за стандартними методиками описових, аналітичних епідеміологічних та медико-статистичних досліджень:

- проводити скринінг щодо виявлення найважливіших неінфекційних захворювань; - оцінювати в динаміці та при співставленні з середньостатистичними даними показники захворюваності, в тому числі хронічними неінфекційними захворюваннями, інвалідності, смертності, інтегральні показники здоров'я;

- виявляти фактори ризику виникнення та перебігу захворювань;

- формувати групи ризику населення.

18.2 За будь-яких обставин з використанням стандартних процедур, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології, вміти:

- визначати джерело та/або місце знаходження потрібної інформації в залежності від її типу;

- отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела;

- аналізувати отриману інформацію.

19. Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції

19.1. В умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу за стандартними методиками:

- визначати негативні фактори навколишнього середовища на підставі даних санітарнопрофілактичної установи шляхом співставлення з існуючими нормативами та стандартами;

- аналізувати стан здоров'я певного контингенту на підставі офіційних даних шляхом співставлення з середньостатистичними показниками;

- визначати наявність зв'язку між станом навколишнього середовища та станом здоров'я певного контингенту на підставі даних про них;

- розробляти профілактичні заходи на підставі даних про зв'язок між станом навколишнього середовища та станом здоров'я певного контингенту.

19.2. Здійснювати аналіз захворюваності населення, виявляючи групи ризику, території ризику, час ризику, фактори ризику в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу, використовуючи статистичні та лабораторні методи.

19.3. Проводити оцінку впливу соціально-економічних та біологічних детермінант на здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції, на території обслуговування за стандартними методиками та на підставі даних епідеміологічних та медико-статистичних досліджень.

20. Здатність до проведення аналізу діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я, проведення заходів щодо забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів.

20.1. В умовах закладу здоров'я за стандартними методиками на підставі офіційних статистичних даних:

- досліджувати обсяги та результативність діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я в динаміці та при співставленні їх з середньо статичними і кращими в сфері діяльності;

- виявляти дефекти діяльності та причин їх формування.

20.2. В умовах закладу охорони здоров'я або його підрозділу за стандартними методиками:

- проводити відбір та використовувати уніфіковані клінічні протоколи щодо надання медичної допомоги, що розроблені на засадах доказової медицини;

- приймати участь у розробці локальних протоколів надання медичної допомоги;

- проводити контроль якості медичного обслуговування на основі статистичних даних, експертного оцінювання та даних соціологічних досліджень з використанням індикаторів структури, процесу та результатів діяльності;

- визначати фактори, що перешкоджають підвищенню якості та безпеки медичної допомоги.

20.3. В умовах закладу, підрозділу охорони здоров'я за стандартними методиками:

- оцінювати собівартість медичних послуг; обґрунтовувати вибір адекватного методу фінансування (оплати), вибір раціональних форм організації надання медичних послуг;

- застосовувати методи економічного аналізу при виборі методів діагностики, профілактики, лікування, реабілітації (мінімізація витрат, ефективність витрат, вигідність витрат)

21. Здатність до проведення заходів щодо організації, інтеграції надання медичної допомоги населенню та проведення маркетингу медичних послуг.

21.1. В умовах закладу охорони здоров'я, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення проводити заходи:

- організовувати роботу медичного персоналу в команді, підрозділі, закладі;

- формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів;

- організовувати взаємодію з колегами у своєму закладі та в інших закладах охорони здоров'я, підлеглими та керівниками;

- організовувати взаємодію з організаціями та установами поза сектором охорони здоров'я.

21.2. Застосовувати інструменти просування медичних послуг на ринку, на підставі аналізу потреб населення, в умовах функціонування закладу охорони здоров'я, його підрозділу, в конкурентному середовищі.

22. Формувати цілі та визначати структуру особистої діяльності на підставі результату аналізу певних суспільних та особистих потреб.

23. Дотримуватися здорового способу життя, користуватися прийомами саморегуляції та самоконтролю.

24. Усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами та обов'язками, підвищувати загально-освітній культурний рівень.

25. Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.

26. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення дисципліни «Військова епідеміологія» студенти повинні

Знати:

- Особливості розвитку та поширення інфекційних хвороб;
- Основні клінічні симптоми та синдроми, притаманні найбільш поширеним інфекційним захворюванням;
- Основні підходи до лабораторної діагностики та профілактики інфекційних захворювань.
- Правила організації та проведення протиепідемічних заходів в осередках інфекційних захворювань;

- Пріоритетні проблеми профілактики інфекційних захворювань за групами та нозологічними формами.
- Епідеміологічну, соціальну та економічну значущість окремих нозологічних форм.
- Законодавчі акти і нормативно-технічні документи, що регламентують діяльність військово-медичних підрозділів та установ Служби превентивної медицини;

Вміти:

- визначати провідні симптоми і синдроми при найбільш поширених інфекційних захворюваннях;
- інтерпретувати закономірності та особливості перебігу патологічного та епідемічного процесу при інфекційних хворобах, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів;
- проводити епідеміологічне обстеження вогнищ інфекційних захворювань та обґрунтовувати заходи по їх ліквідації;
- розробляти документи по плануванню та організації профілактичних і протиепідемічних заходів в військах на мирний та воєнний час;
- організовувати проведення дезінфекції і стерилізації в медико-профілактичних установах;
- організовувати дотримання протиепідемічного режиму у військово-медичних підрозділах та установах Служби превентивної медицини;
- демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами фахової субординації при наданні медичної допомоги інфекційним хворим;
- демонструвати обізнаність щодо інфекційних хвороб як зброї масового ураження; діагностувати та надавати невідкладну допомогу при невідкладних станах, що ускладнюють перебіг інфекційних захворювань, на до госпітального етапі..

Тематичний план лекцій (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

№	Тема	Год.
1.	Основні завдання і принципи військової епідеміології. 1. Визначення військової епідеміології. 2. Завдання військової епідеміології. 3. Принципи військової епідеміології.	2
2.	Підходи до дезінфекції та стерилізації при надзвичайних ситуаціях у мирний та військовий час. 1. Визначення дезінфекції та стерилізації. 2. Особливості проведення дезінфекції та стерилізації при надзвичайних ситуаціях у мирний час. 3. Особливості проведення дезінфекції та стерилізації у військовий час.	2
	Разом	4

Тематичний план семінарських занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на семінарському занятті - не передбачені

Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

№	Тема	Год
Змістовий модуль 1. Загальні питання військової епідеміології. Організація та особливості профілактичних заходів, протибактеріологічного та протиепідемічного забезпечення ЗС України.		
1.	Предмет військової епідеміології. Основні епідеміологічні поняття. 1. Визначення військової епідеміології. 2. Завдання військової епідеміології. 3. Принципи військової епідеміології.	2
2.	Дезінфекція, стерилізація, санітарна обробка. 1. Визначення дезінфекції та стерилізації. 2. Особливості проведення дезінфекції та стерилізації при надзвичайних ситуаціях у мирний час. 3. Особливості проведення дезінфекції та стерилізації у військовий час.	2
3.	Основні принципи протибактеріального захисту військ. Сучасне уявлення про бактеріологічну (біологічну) зброю. 1. Задачі бактеріологічної розвідки. 2. Методи неспецифічної індикації. 3. Методи відбору проб з метою індикації біологічних засобів. 4. Транспортування проб і супровідна документація. 5. Етапи індикації біологічних засобів. 6. Принцип реакції пасивної гемаглютинації. 7. Принцип імунолюмінесцентного методу. 8. Принцип імуноферментного аналізу 9. Принцип методу полімеразної ланцюгової реакції. 10. Сучасне уявлення про бактеріологічну (біологічну) зброю.	2
4.	Протиепідемічні заходи при надзвичайних ситуаціях і військових діях щодо інфекцій з аерозольним механізмом передачі. 1. Протиепідемічні заходи в осередку дифтерії 2. Протиепідемічні заходи в осередку менінгококової інфекції. 3. Протиепідемічні заходи в осередку скарлатини. 4. Протиепідемічні заходи в осередку вітряної віспи. 5. Протиепідемічні заходи в осередку кору. 6. Протиепідемічні заходи в осередку краснухи. 7. Протиепідемічні заходи в осередку епідемічного паротиту. 8. Протиепідемічні заходи в осередку кашлюку.	2
5	Термінова профілактика інфекцій. Протиепідемічні заходи при надзвичайних ситуаціях і військових діях щодо інфекцій з фекально-оральним механізмом передачі. ПМК 1. Визначення імунопрофілактики. Механізми формування поствакцинального імунітету. 2. Характеристика імунобіологічних препаратів, їх класифікація. 3. Протиепідемічні заходи при надзвичайних ситуаціях і військових діях щодо інфекцій з фекально-оральним механізмом передачі (холера, шигельоз, сальмонельоз, черевний тиф)	2
Разом		10

Самостійна робота

№	Тема	Год
1.	Підготовка до практичних занять	5
2	Біотероризм та біологічна зброя	2,5
3	Особливо небезпечні (конвенційні) інфекції	2,5

4.	Підготовка до підсумкового модульного контролю	6
	Разом	16

Індивідуальні завдання

1. Виконання науково-дослідницької роботи з оформленням звіту згідно плану наукової роботи кафедри.
2. Участь в експериментальних дослідженнях з підготовкою демонстраційних матеріалів (за запропонованими темами).
3. Створення ілюстраційних матеріалів (таблиць, графіків, малюнків, слайдів, стендів, тощо).
4. Проведення бібліографічного пошуку спеціальної літератури.
5. Заповнення карти епідеміологічного обстеження осередку інфекційного захворювання.

Перелік теоретичних питань для підготовки студентів до підсумкового модульного контролю та семестрової підсумкової атестації

4. Визначення надзвичайних ситуацій і катастроф.
5. Класифікація катастроф.
6. Визначення військової епідеміології, її розділи і задачі.
7. Особливості надзвичайної ситуації при застосуванні імовірним супротивником ЗМУ.
8. Чинники, які впливають на розповсюдження інфекційних хвороб в районах надзвичайних ситуацій.
9. Визначення епідеміологічного методу і епідеміологічної діагностики.
10. Розділи епідеміологічної діагностики.
11. Напрямки оперативного епідеміологічного аналізу.
12. Схема ретроспективного епідеміологічного аналізу.
13. Які сили та засоби входять до системи протиепідемічного захисту Збройних сил України?
14. Які протиепідемічні сили та засоби входять до системи протиепідемічного захисту населення при надзвичайних ситуаціях
15. Які розділи повинен включати типовий варіант плану профілактичних та протиепідемічних заходів по попередженню заносу і розповсюдження інфекційних хвороб?
16. Система заходів щодо протиепідемічного захисту військ і населення (відповідно до загальної схеми розвитку епідемічного процесу).
17. Виявлення, евакуація та ізоляція інфекційних хворих у військових частинах
18. Організація і проведення дезінфекції транспорту, місцевості, приміщень, води, продуктів харчування і фуражу.
19. Які засоби використовуються для проведення загальної неспецифічної термінової профілактики в осередку бактеріального зараження?
20. Які сили та засоби залучаються до проведення СЕР?
21. Основні питання, на які потрібно отримати відповідь в процесі проведення СЕР.
22. Критерії оцінки санітарно-епідемічного стану військ і району їх розміщення (дій).
23. Основні вимоги до СЕР.
24. Загальна характеристика та бойові властивості біологічної зброї.
25. Характеристика бактеріальних рецептур та способів їх застосування.
26. Особливості перебігу штучно викликаного епідемічного процесу.
27. Заходи, які проводяться медичною службою у період загрози та у момент застосування супротивником біологічної зброї.
28. Заходи з ліквідації наслідків застосування супротивником біологічної зброї.
29. Які сили та засоби входять до системи протиепідемічного захисту Збройних сил

України?

30. Які спеціалісти входять до складу гарнізонної санітарно-епідеміологічної лабораторії (ГСЕЛ)?
31. Задачі, які покладаються на ГСЕЛ у мирний та військовий час.
32. Які протиепідемічні сили та засоби входять до системи протиепідемічного захисту населення при надзвичайних ситуаціях відповідно до постанови Кабінету Міністрів України №343 від 14.04.1997 р.
33. Які розділи повинен включати типовий варіант плану профілактичних та протиепідемічних заходів по попередженню заносу і розповсюдження інфекційних хвороб?
34. Система заходів щодо протиепідемічного захисту військ і населення (відповідно до загальної схеми розвитку епідемічного процесу).
35. Виявлення, евакуація та ізоляція інфекційних хворих у військових частинах.
36. Організація і проведення дезінфекції транспорту, місцевості, приміщень, води, продуктів харчування і фуражу.
37. Які засоби використовуються для проведення загальної неспецифічної термінової профілактики в осередку бактеріального зараження?
38. Задачі бактеріологічної розвідки.
39. Методи неспецифічної індикації.
40. Методи відбору проб з метою індикації біологічних засобів.
41. Транспортування проб і супровідна документація.
42. Етапи індикації біологічних засобів.
43. Принцип реакції пасивної гемаглютинації.
44. Принцип імунолюмінесцентного методу.
45. Принцип імуноферментного аналізу.
46. Принцип методу полімеразної ланцюгової реакції.
47. Епідемічний процес, його ланки й рушійні сили.
48. Характеристика основних джерел інфекції.
49. Механізми передачі збудників інфекційних захворювань.
50. Класифікація інфекційних захворювань.
51. Поняття про сприйнятливість.
52. Кількісні та якісні прояви епідемічного процесу.
53. Заходи, спрямовані на знешкодження джерел інфекції.
54. Показання до госпіталізації інфекційних хворих.
55. Категорії носійства, заходи щодо носіїв.
56. Визначення епідемічного осередку. Межі епідемічного осередку.
57. Алгоритм протиепідемічних заходів в епідемічному осередку.
58. Заходи, що спрямовані на розрив механізму передачі.
59. Заходи, спрямовані на підвищення несприйнятливості населення.
60. Епідеміологічне значення тварин і переносників збудників інфекцій.
61. Основні протиепідемічні заходи щодо тварин, як джерел інфекції.
62. Методи і засоби дезінсекції.
63. Основні властивості інсектицидів, методи їх приготування (інсектицидні емульсії, дими, репеленти).
64. Методи боротьби із блохами, вошами, мухами, комарами, москітами, кліщами.
65. Профілактичні заходи у вогнищі педикульозу. Укладка для проведення протипедикульозних обробок.
66. Дератизація. Профілактичні і винищувальні дератизаційні заходи.
67. Види приманок, принципи їх складання.
68. Дезінфекція: види і методи.
69. Основні дезінфекційні засоби, дозволені до застосування в медичних закладах
70. Передстерилізаційна обробка: види і методи. Вимоги щодо зберігання стерильного матеріалу.
71. Основи стерилізації: види та методи стерилізації. Режим роботи стерилізаторів.

72. Контроль якості передстерилізаційної обробки. Методика постановки проб на залишки мийних засобів та приховану кров.
73. Контроль якості стерилізації.
74. Визначення вакцинопрофілактики. Механізми формування поствакцинального імунітету.
75. Характеристика вакцинних препаратів, їх класифікація.
76. Характеристика кількісних та якісних проявів епідемічного процесу.
77. Протиепідемічні заходи в осередку дифтерії
78. Протиепідемічні заходи в осередку менінгококової інфекції.
79. Протиепідемічні заходи в осередку скарлатини.
80. Протиепідемічні заходи в осередку вітряної віспи.
81. Протиепідемічні заходи в осередку кору.
82. Протиепідемічні заходи в осередку краснухи.
83. Протиепідемічні заходи в осередку епідемічного паротиту.
84. Протиепідемічні заходи в осередку кашлюку.

Перелік практичних навичок для підсумкового модульного контролю

1. Оцінка кількісних проявів епідемічного процесу: спорадична, епідемічна (спалах, епідемія) та пандемічна захворюваність.
2. Проведення епідеміологічного обстеження осередків інфекційних хвороб.
3. Збір епідеміологічного анамнезу.
4. Дезінфекція, передстерилізаційне очищення, стерилізація медичного інструментарію.
5. Постановка азопірамової і фенолфталеїнової проб
6. Визначення індикації забруднення медичного інструментарію
7. Призначення засобів термінової профілактики правця і сказу.
8. Надання невідкладної допомоги при виникненні ускладнень на щеплення.
9. Подання інформації про випадок побічної дії після застосування імунобіологічних препаратів.
10. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку черевного тифу.
11. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку паратифу.
12. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку шигельозу.
13. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку гепатиту А.
14. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку дифтерії.
15. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку менінгококової інфекції.
16. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку скарлатини.
17. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку вітряної віспи
18. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку кору.
19. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку краснухи.
20. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку епідемічного паротиту.
21. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку кашлюку.
22. Скласти план протиепідемічних заходів в осередку гепатитів В і С, ВІЛ-інфекції

Форма підсумкового контролю успішності навчання - ПМК

Система поточного та підсумкового контролю

Критерії оцінки поточної навчальної діяльності

Поточне оцінювання студентів з відповідних тем проводиться за традиційною 4-бальною системою («відмінно», «добре», «задовільно» і «незадовільно»):

- «відмінно» – студент володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, так і тестового контролю. Добре орієнтується в предметній термінології. Чітко формулює відповіді на поставлені запитання. Практична робота виконується в повному обсязі.

- «добре» – студент володіє знаннями в обсязі не менш ніж 75 – 85%, допускає несуттєві

помилки, які виправляє, відповідаючи на запитання. Під час виконання тестових завдань відповідає на 75% питань. Практична робота виконана в повному обсязі, допускаються незначні помилки.

– «задовільно» – студент володіє знаннями по темі в обсязі не менше 60 – 65%, під час тестування відповідає не менш ніж на 60% запитань. Відповіді недостатньо точні, навідні запитання їх не відкореговують. Не в повному обсязі виконано практичну роботу.

– «незадовільно» – студент не засвоїв необхідний мінімум знань з теми заняття та тестування в межах менш ніж 60% знань. Нездатний відповідати на навідні запитання, оперує неточними формулюваннями. Завдання тестового контролю виконані менш ніж на 60%. Практичними навичками не володіє.

Бал визначається згідно таблиці 1:

Таблиця 1. Стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти в ПДМУ

За 4-бальною шкалою	Оцінка в ЕКТС	Критерії оцінювання
5 (відмінно)	A	Здобувач освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили, володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
4 (добре)	B	Здобувач освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартизованих ситуаціях, самостійно виправляє помилки, кількість яких незначна, володіє не менш ніж 85% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	C	Здобувач освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом науково-педагогічного працівника, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок, володіє не менш ніж 75% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
3 (задовільно)	D	Здобувач освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень з допомогою науково-педагогічного працівника може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих, володіє не менш ніж 65% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	E	Здобувач освіти володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні. володіє не менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
2 (незадовільно)	FX	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні окремих

		фрагментів, що становлять незначну частину матеріалу, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	F	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.

Поточна успішність дорівнює середньому арифметичному оцінок поточного контролю за практичні заняття та самостійну роботу (ведення конспекту, написання фрагменту курації, робота у відділеннях). Оцінювання самостійної роботи студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті.

Викладач вносить бали після їх конвертації з середнього балу успішності згідно таблиці. Мінімальна кількість балів, що студенти отримують за поточну успішність – 72.

Бал визначається згідно таблиці 2:

Таблиця 2

Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність, балам за ПМК, екзамен, та традиційній чотирьохбальній оцінці.

Середній бал за поточну успішність (А)	Бали за поточну успішність з модуля (А * 24)	Бали за ПМК з модуля (А*16)	Бали за модуль та/або екзамен (А*24 + А*16)	Категорія ЄКТС	За 4-бальною шкалою
2	48	32	80	F FX	2 незадовільно
2,1	50	34	84		
2,15	52	34	86		
2,2	53	35	88		
2,25	54	36	90		
2,3	55	37	92		
2,35	56	38	94		
2,4	58	38	96		
2,45	59	39	98		
2,5	60	40	100		
2,55	61	41	102		
2,6	62	42	104		
2,65	64	42	106		
2,7	65	43	108		
2,75	66	44	110		
2,8	67	45	112		
2,85	68	46	114		
2,9	70	46	116		
2,95	71	47	118		
3	72	50	122	E	3 задовільно
3,05	73	50	123		
3,1	74	50	124		
3,15	76	50	126		
3,2	77	51	128		
3,25	78	52	130	D	
3,3	79	53	132		

3,35	80	54	134				
3,4	82	54	136				
3,45	83	55	138				
3,5	84	56	140				
3,55	85	57	142	C	4 добре		
3,6	86	58	144				
3,65	88	58	146				
3,7	89	59	148				
3,75	90	60	150				
3,8	91	61	152				
3,85	92	62	154				
3,9	94	62	156				
3,95	95	63	158				
4	96	64	160			B	
4,05	97	65	162				
4,1	98	66	164				
4,15	100	66	166				
4,2	101	67	168				
4,25	102	68	170				
4,3	103	69	172				
4,35	104	70	174				
4,4	106	70	176				
4,45	107	71	178				
4,5	108	72	180	A	5 відмінно		
4,55	109	73	182				
4,6	110	74	184				
4,65	112	74	186				
4,7	113	75	188				
4,75	114	76	190				
4,8	115	77	192				
4,85	116	78	194				
4,9	118	78	196				
4,95	119	79	198				
5	120	80	200				

Підсумковий модульний контроль

Підсумковий модульний контроль здійснюється по завершенню вивчення модуля на контрольному занятті. До підсумкового модульного контролю допускаються студенти, які виконали всі види навчальних завдань, передбачені навчальною програмою, і при вивченні модуля набрали за поточну навчальну діяльність кількість балів, не менше за мінімальну (72 бали).

Кількість балів, яку може набрати студент за результатами підсумкового модульного контролю: **максимальна - 80, мінімальна - 50.**

Контроль теоретичної та практичної підготовки студента під час підсумкового модульного контролю здійснюється за наступним регламентом:

1. Проведення **тестового контролю** (протягом 30 хвилин - виконання **30 тестових завдань** вибіркового типу з однією правильною відповіддю).

2. Розв'язування **п'яти ситуаційних задач** з двома питаннями в кожній задачі протягом 20 хвилин

3. **Відповідь на одне питання** з переліку питань для підготовки до підсумкового модульного контролю (на одного студента по 1 хвилині).

Завдання мають бути стандартизовані й спрямовані на контроль досягнення кінцевих цілей студентом під час вивчення модуля.

Перевірка виконання навчальних занять здійснюється викладачем на контрольному занятті по мірі їх виконання.

Критерії оцінювання.

Комплексна кількість балів, що студент набирає за результатами підсумкового модульного контролю, має такі складові:

1. За результатами тестового контролю студент одержує:

100% – 30 правильних відповідей – 50 балів

– 29 правильних відповідей – 50 балів

– 28 правильних відповідей – 48 балів

– 27 правильних відповідей – 46 балів

– 26 правильних відповідей – 44 бали

– 25 правильних відповідей – 42 бала

80% – 24 правильні відповіді – 40 балів

– 23 правильні відповіді – 38 балів

– 22 правильні відповіді – 36 балів

– 21 правильна відповідь – 34 бали

– 20 правильних відповідей – 32 бала

– 19 правильних відповідей – 30 балів

60% – 18 правильних відповідей – 30 балів

2. За правильну відповідь на питання ситуативної задачі студент отримує 2 бала, тобто максимум за правильні відповіді на всі питання ситуативних задач студент отримує **20 балів** (10 питань x 2 бала = 20 балів).

3. 10 балів - за **правильну відповідь на питання** із списку питань для підготовки до підсумкового модульного контролю.

Підсумковий модульний контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав не менше 50 балів.

Здобувачі вищої освіти які під час вивчення модуля мали середній бал поточної успішності від 4,50 до 5,0 звільняються від складання ПМК і автоматично (за згодою) отримують підсумкову оцінку відповідно до формули «**Бали за модуль та/або екзамен = $(A * 24 + A * 16)$** » де А – середній бал за чотирибальною шкалою, округлений до сотих; при цьому присутність здобувача освіти на ПМК є обов'язковою.

Методи навчання

- **вербальні** (лекція, пояснення, розповідь, бесіда);
- **наочні** (дані лабораторно-інструментальних методів діагностики, історії хвороб, тематичні хворі);
- **практичні** (курація хворих, описання рентгенограм, інтерпретація даних лабораторно-інструментальних методів діагностики).
- робота в фокус-групах, «мозковий штурм»; активна дискусія; метод моделювання конкретних ситуацій, рольові ігри

Методи контролю

Усне опитування: фронтальне, індивідуальне, комбіноване, співбесіда.

Письмовий контроль: письмова перевірка здійснюється у формі перевіркової (контрольної) роботи, написання конспектів.

Тестовий контроль: використовується тести закритої форми, які передбачають вибір відповіді з певної кількості варіантів.

Програмований контроль здійснюватися за допомогою індивідуальних автоматизованих засобів.

Практична перевірка: проводиться перевірка практичних професійних умінь і навичок під час проведення практичних занять.

Методичне забезпечення

1. Робоча навчальна програма дисципліни;
2. Силабус з дисципліни;
3. Плани практичних занять та самостійної роботи студентів;
4. Методичні рекомендації для викладача;
5. Методичні вказівки для самостійної роботи студентів під час підготовки до практичного заняття та на занятті;
6. Тестові та контрольні завдання до практичних занять;
7. Питання та завдання до контролю засвоєння модуля, перелік практичних навичок;
8. Історії хвороби, результати обстеження, алгоритми обстеження
9. Мультимедійні презентації лекційного курсу кафедри.

Рекомендована література

Базова (наявна в бібліотеці ПДМУ)

1. Військова епідеміологія з епідеміологією надзвичайних ситуацій: підручник / М.А.Андрейчин, О.Д.Крушельницький, В.С.Копча, І.В.Огороднійчук; за ред.М.А.Андрейчина. – Тернопіль: ТДМУ, 2015. – 320 с.
2. І.В.Огороднійчук, О.Д.Крушельницький, О.М.Іванько Імунопрофілактика в Збройних Силах України / Навчальний посібник. - К.: УВМА, 2018. – 100 с.
3. Військова епідеміологія: навчальний посібник (IV р. а.) / Н.О. Виноград, З.П. Васишин, Л.П. Козак. — К. : ВСВ «Медицина», 2018. — 184 с.
4. М.А. Андрейчин і співавт. Важливі зоонози. Київ, Здоров'я. 1994.
5. О.Д. Крушельницький, М.І. Хижняк. Протиепідемічні заходи в системі боротьби з біологічною зброєю та терором // Проблеми військової охорони здоров'я. - К.: 2002. - Вип. № 10. - С. 25 - 30.
6. М.А. Андрейчин і співавт. Важливі зоонози. Київ, Здоров'я. 1994.
7. Військова епідеміологія з медичною паразитологією: Навч. посіб. для слухачів УВМА IV рівня акредитації / За ред. професора М.І. Хижняка / О.Д. Крушельницький, М.І.Хижняк, - К.: УВМА, 2009.-564с.
8. Військова епідеміологія (загальні питання): Підручник для слухачів УВМА IV рівня акредитації / За ред. професора М.І. Хижняка / В.Л. Савицький, О.Д. Крушельницький, М.І.Хижняк,-К.:УВМА, 2010.-524с.
9. Військова епідеміологія (окремі питання): Підручник для слухачів УВМА IV рівня акредитації / За ред. професора .М.І. Хижняка / В.Л. Савицький, О.Д. Крушельницький, М.І.Хижняк,-К.:УВМА, 2010.- 404с.
10. Актуальні питання епідеміології та профілактики деяких інфекцій в збройних силах, серед населення України та у світі: Монографія / За ред. професора Ю.В. Рум'янцева / Ю.В. Рум'янцев, В.Л.Савицький, О.Д.Крушельницький, Б.І. Воровчук. – К.: УВМА, 2011. - 327 с.
11. Мікробіологія бактеріальних інфекцій в Збройних Силах України: Навчальний посібник, А. А. Кожокару, Л.І. Філіпенко, В.Л. Савицький, О.М. Іванько, Г.В. Лугова К.: УВМА, 2010. – 164 с.
12. Інфекційні хвороби (підручник) (за ред. О. А. Голубовської). — Київ: ВСВ «Медицина» (2 видання, доповнене и перероблене). — 2018. — 688 С. + 12 с. кольор. вкл.
13. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ: Здоров'я”, 2008 – Том 1; 2-е вид., перероб. і доп. – 884 с..
14. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ: Здоров'я”, 2002 – Том 2.– 696 с.
15. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я”, 2003. – Том 3. –846 с.
16. Загальні принципи обстеження хворих, алгоритми практичних навичок та невідкладної допомоги при критичних станах у клініці інфекційних хвороб // Навчальний посібник для

лікарів-інтернів та студентів ВМНЗ III-IV р. акредит.: (частина I)// Дубинська Г.М., Ізюмська О.М., Коваль Т.І. та ін. - Полтава, ТОВ «Фірма «Техсервіс». - 2016. - 157 с.

17. Епідеміологія: підручник для студ. вищих мед.навч. закладів/ М.А.Андрейчин, З.П.Василишин, Н.О.Виноград; за ред. І.П.Колесникової. – Вінниця: Нова книга, 2012. – 576 с

Допоміжна

1. Інфекційні хвороби: Підручник / Нікітін Є.В., Андрейчин М.А., Сервецький К.Л., Качор В.О., Головченко А.М., Усиченко Є.М// за ред.: Є.В. Нікітіна, М.А. Андрейчина. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2014.- 364 с.

2. Малый В.П. Сепсис в практике клинициста: монография. – Х.: Прапор 2008. – 581 с.

3. Полімеразна ланцюгова реакція в лабораторній діагностиці інфекційних хвороб. Навчально-методичний посібник / за ред. І.В.Дзюблик, Н.Г.Горовенко – Київ, 2015. - 219 с.

4. Кліщові інфекції: сучасні клініко-епідеміологічні, діагностичні та терапевтичні аспекти /О.К. Дуда, Г.В. Бацюра, В.О. Бойко, Л.Ф. Матюха,Л.П. Коцюбайло// Навчально-методичний посібник. – Київ, ТОВ «Майстер Книг». – 2019. – 117 с.

5. Основи епідеміології /Навчальний посібник для студентів стоматологічного факультету/ Дубинська Г.М., Коваль Т.І., Боднар В.А., Ізюмська О.М. - Полтава, ТОВ «Фірма «Техсервіс». - 2015. - 158 с

Інформаційні ресурси

1. Сайт МОЗ України: www.moz.gov.ua

2. Сайт ВООЗ: www.who.int

Centers for Disease Control and Prevention (Центр з контролю та профілактики захворювань, США): <http://www.cdc.gov/>

Силабус склали:

проф. Коваль Т.І., доц. Боднар В.А., ас. Здор О.І.